

Bart Mandervelt (†) geëerd met totem

Op 30 juni 2019 heeft afdeling Diest afscheid moeten nemen van één van de grondleggers van het natuurgebied Dassenaarde: Bart Mandervelt. Hij is maar 46 jaar mogen worden. Bart was al van jongs af aan geïnteresseerd in de natuur. Eerst als lid van de JNM, daarna als lid van (de voorloper van) Natuurpunt. Zijn belangstelling ging vooral uit naar amfibieën, en hij heeft in zijn jonge jaren dan ook heel wat paddenoverzetacties gedaan.

Zodra er sprake was van de aankoop van natuurgronden in Molenstede (een deelgemeente van Diest) heeft Bart hier enthousiast zijn schouders onder gezet. Samen met Filip Meyermans, Kurt Sannen en Luc Vervoort heeft Bart gezorgd voor de geboorte van het natuurgebied Dassenaarde. Bart en Filip werden samen conservator (er werd toen nog niet met beheerteams gewerkt). Een goed duo. Filip was wat meer de man van de communicatie en de dossiers, Bart was de man met de voeten in de natuur. Hij onderhield het gemotoriseerde gereedschap van de afdeling en hij hanteerde dat gereedschap ook heel graag. Bart werkte graag alleen of in een klein groepje in Dassenaarde. Tijdens onze werknamiddagen was Bart vaak al van 's ochtens vroeg in de weer om het werk voor te bereiden, of om nog even wat extra werk te doen. Ook buiten de werkdagen hoorden we zo nu en dan achteraf dat Bart weer een paar uur aan het werk was geweest.

Regelmatig ontvingen we van Bart foto's van leuke waarnemingen in Dassenaarde, of mooie landschapsfoto's. Hij maakte deze foto's tijdens zijn vroege ochtendwandelingen met de hond in Dassenaarde maar ook in het Molensteedsbroek of in de Demerbroeken.

Vanwege zijn werk was Bart veel op de baan. Als hij in de buurt van Mechelen moest zijn, sprong hij vaak even binnen op de hoofdzetel van Natuurpunt voor een babbeltje. En zo kwam hij regelmatig terug met een infobord waarover we in het bestuur gesproken hadden, met een stapel folders of met een belofte dat er nieuw gereedschap aangekocht kon worden. Op zijn eigen bescheiden manier heeft hij zo heel veel betekend voor de afdeling.

Vlak voor zijn ziekte was Bart bezig met een project om de speelweide in Dassenaarde in te richten met enkele speeltuigen in natuurlijke materialen en met een totem. Hij had dat in andere natuurgebieden gezien en vroeg al jaren in het bestuur om daar werk van te maken. Nu had hij een mogelijkheid gevonden voor financiering van dit project. Vanwege allerlei redenen kon deze inrichting dit jaar niet meer uitgevoerd worden en moest het project even de koelkast in. Toen bleek dat Bart ernstig ziek was, was het bestuur het er gauw over eens dat de totem voor Bart er zo snel mogelijk moest komen. Maar dergelijke dingen kosten even tijd en helaas had Bart die tijd niet meer. Hij heeft de totem dan ook niet meer in Dassenaarde kunnen zien. Maar voor iedereen die Bart heeft gekend zal de totem een plek zijn om zich Bart te herinneren. Overal in Dassenaarde zien wij de erfenis van Bart en de erkenning die wij hem misschien tijdens zijn leven te weinig hebben gegeven laten wij nu zien in de vorm van de totem.

De totem is een symbool van hoop en van liefde voor de natuur. Bart was gelukkig in de natuur en wenste dat ook toe aan iedereen in zijn omgeving en ver daarbuiten. We nodigen dan ook iedereen uit om Dassenaarde te komen ontdekken tijdens een fijne wandeling. Denk tijdens het passeren van de totem dan even aan Bart die voor altijd verbonden zal blijven aan Dassenaarde. Een betere manier om zijn nagedachtenis te bewaren is er niet.

